13/12/2021

Cina Stăpânului – chemarea la comuniunea vieţii veşnice cu Dumnezeu”

În Postul Naşterii Domnului, penultimul popas duminical înaintea luminatului praznic al Întrupării Fiului lui Dumnezeu este dedicat Sfinţilor Strămoşi după trup ai Domnului, la Sfânta Liturghie fiind rânduită citirea pasajului evanghelic ce relatează Pilda celor poftiţi la cină (Luca 14, 16-24). Înţelesurile duhovniceşti ale acestei parabole au fost tâlcuite de Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, în cuvântul de învăţătură rostit în Paraclisul „Sfântul Grigorie Luminătorul” din Reşedinţa Patriarhală, în care a subliniat faptul că acest pasaj scripturistic ne înfăţişează chemarea la mântuire adresată de Dumnezeu tuturor oamenilor.

În introducerea cuvântului de învăţătură, Preafericirea Sa a evidenţiat care este identitatea celor două persoane despre care vorbeşte pilda, subliniind totodată şi lucrarea fiecăreia dintre ele. „Slujitorul din Evanghelia de astăzi este Mesia cel prezis de proroci. Acest titlu ne arată smerenia Fiului lui Dumnezeu care S-a făcut slujitor al lui Dumnezeu, pentru a împlini voia Lui. De aceea, profeţii Vechiului Testament vorbesc despre Mesia care va veni ca «Ebed-Iahve», adică «Sluga

Domnului». Evan-ghelia ne mai spune că «un om oarecare» a făcut cină. Acest om fără nume reprezintă tainic pe Dumnezeu, care are mai multe nume şi, în acelaşi timp, este mai presus de orice nume, întrucât El este mai presus de orice creatură şi, în Fiinţa Sa dumnezeiască, este mai presus de orice înţelegere omenească”, a arătat Patriarhul României.

Totodată, Preafericirea Sa a arătat importanţa cinei în iconomia mântuirii oamenilor: „Hristos, ca slujitor al lui Dumnezeu, îi cheamă pe toţi oamenii la Cina Tatălui ceresc, adică la comuniunea vieţii veşnice. Cina avea o semnificaţie deosebită la poporul evreu. Ea era un moment de comuniune, de dialog faţă către faţă, de servire din aceeaşi mâncare şi băutură, deşi comesenii erau oameni diferiţi. Însuşi Mântuitorul a întemeiat Sfânta Taină a Euharistiei la Cina cea de Taină. Cina aceasta este, de fapt, chemarea la mântuire, la comuniunea vieţii veşnice cu Dumnezeu. De aceea, Cina este simbolul pregustării bucuriei şi binecuvântării negrăite din Împărăţia cerurilor. Aceasta este taina mântuirii, pentru că mântuirea reprezintă unirea omului păcătos şi muritor cu Dumnezeu cel Sfânt şi Nemuritor”.

În cea de-a doua parte a predicii sale, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a arătat care este înţelesul duhovnicesc al celor trei categorii de persoane poftite la cină. „Evanghelia ne arată că sunt trei categorii de invitaţi. Primii sunt cei consideraţi de Stăpânul a fi cei mai apropiaţi. Aceştia reprezintă elita poporului ales: conducătorii, cărturarii şi fariseii, ca unii care cunoşteau Legea şi planul de mântuire al lui Dumnezeu. Aceştia refuză invitaţia sub o formă foarte politicoasă, prin scuze. Cele trei motivaţii ale refuzului de a răspunde invitaţiei la cină sunt tâlcuite de Sfinţii Părinţi în mod simbolic, duhovnicesc. Ogorul reprezintă dorinţa de avere şi stăpânire, lăcomia omului, până când devine rob al celor materiale, lucru care îl împiedică să răspundă chemării lui Dumnezeu. Nu mai are timp, pentru că are mult de lucru. Cele cinci perechi de boi înseamnă cele cinci simţuri. Aceasta înseamnă că adesea oamenii nu răspund chemării lui Dumnezeu pentru că devin robi ai lor, încât acesta trăieşte mai mult biologic. Această scuză este o neglijare a relaţiei omului cu Dumnezeu. A treia categorie se referă la familie. Deşi binecuvântată de Dumnezeu, familia poate deveni uneori o preocupare excesivă, înrobitoare. Omul face totul pentru bunăstarea familiei, uitând că familia trebuie hrănită şi spiritual prin credinţă, prin rugăciune, prin împărtăşirea cu Sfintele Taine. Cine îşi iubeşte familia trebuie să o facă cu binecuvântarea lui Dumnezeu, prin pomenirea în rugăciune şi prin considerarea tuturor membrilor ei ca daruri ale lui Dumnezeu, pentru care trebuie să mulţumească. Când cei trei nu au răspuns invitaţiei, Stăpânul S-a mâniat, nu a rămas indiferent. În acelaşi timp, a respectat libertatea celor care L-au refuzat, dar şi-a respectat şi propria libertate, schimbându-şi

atitudinea şi îndreptându-Se către alţii. Oamenii din pieţe şi din uliţe sunt săracii şi bolnavii din popor, care formau mulţimile care veneau la Iisus să Îl asculte şi să ia vindecare. Dacă elita L-a refuzat pe Hristos, poporul sărac şi suferind L-a urmat. Cei de la garduri şi drumuri reprezintă popoarele păgâne care, deşi uneori religioase, nu aveau o cale precisă, nu cunoşteau pe Unicul Adevăratul Dumnezeu. Prin aceasta vedem că Mântuitorul, chemând pe cei de la garduri, prefigurează chemarea popoarelor păgâne la mântuire”, a subliniat Preafericirea Sa.

În încheierea cuvântului, Întâi-stătătorul Bisericii noastre a arătat ca această pildă reprezintă o chemare a tuturor oamenilor pentru urmarea exemplului Stăpânului: „Această Evanghelie arată mărinimia lui Dumnezeu. Este o E-van---ghelie a libertăţii, dar şi a responsabilităţii. Chemarea la cină înseamnă, în acest post, chemarea la spovedanie şi împărtăşire mai deasă. Scopul Evangheliei de astăzi, pentru noi, creştinii, este să ne cheme să ne pregătim duhovniceşte, să nu ne scuzăm tot timpul că nu avem posibilitatea să ne îngrijim de mântuirea sufletului. Pe de altă parte, ea se referă şi la generozitatea Stăpânului casei, care i-a invitat pe bolnavi şi pe neputincioşi, pe săracii de la garduri. El ne îndeamnă să îi ajutăm şi noi cu fapte de milostenie pe cei necăjiţi, pe cei care se află uneori pe drumuri întortocheate şi au nevoie de un sfat bun, pentru că nu şi-au găsit calea vieţii”.

ziarullumina.ro